

Het zevende zegel begint met een stilte in de hemel. Veel verklaarders geloven dat die betrekking heeft op de wederkomst van Christus. Andere verklaarders menen dat gedurende deze stilte de gemeente bidt, en de hemel op de aarde wacht. (vs 3). God kan niet opschieten zolang de kerk nog treuzelt. De kerk op aarde is nog niet gereed. Alle hemelingen zijn vol aandacht omdat God zelf luistert naar de stem van de gelovigen.

Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van (onze) Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak. 2 Thess. 2:1-2

Openb 7

Ez 32:2: En zie, de heerlijkheid van de God van Israël kwam uit de richting van het oosten, en Zijn geluid was als het bruisen van machtige wateren, en de aarde werd verlicht vanwege Zijn heerlijkheid

Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Opb 3:10. Hier uit leiden sommige exegeten af dat er voor de **grote verdrukking** een **opname** komt.

Manasse, 2de zoon van Jozef is er, Dan en Efraïm, niet. Vgl. met stammenlijst Gen 46:8-25, 49:3-27, Num 13:4-15, Deut 33:5-24, 1 Kron. 2:1. Juda is hier voorop, en Jozef en Manasse (Jozef verv. Efraïm) Levi wordt niet weggelezen, maar Dan. De gebruikelijk verklaring is dat Jeremia 8:16 (Irenaeus) voorspelde dat uit Dan de antichrist zou komen. (Gen:40:17 Dan = slang en Rechters 18: afgoderij en afval.

144.000 = 12x 12.000 uit de joden <->Jehovah's getuigen wordt geleerd dat Jezus alléén middelaar is voor de gezalfde 144.000 leden van de hemelse klasse (zie *De Wachtstoren*, 15 juli 1979, blz. 31). Degenen van de aardse klasse zijn daarom niet in het door Christus bemiddelde nieuwe verbond, en hebben slechts een relatie met God en Christus tengevolge van hun omgang met diegenen die belijden de laatste nog op aarde levende leden van de 144.000 te zijn. (Volgens de meest recente jaarcijfers behoren nog slechts minder dan 9000 van de meer dan 5,5 miljoen Jehovah's Getuigen wereldwijd tot de "gezalfden".) <-> In de Bijbel wordt het getal 12 dikwijls verbonden met Gods koninkrijk. Israël had 12 stammen; Christus had 12 apostelen. Het woord Israël wil zeggen: .hij strijdt met God.. en kenmerkt iemand die met God gestreden heeft om aanvaard te worden. Ps. 73; Gen.32:28. – **niet** de christelijke kerk: nu Gods ware Israël, Efeze 2:11-16; Gal. 3:28, 29; Rom. 2:28. – niet Openb. 14:4.

Openbaringen 7

1 Hierna zag ik vier engelen bij de vier hoeken van de aarde staan. Zij hielden de vier winden van de aarde in bedwang, om te voorkomen dat er een wind over land of op zee of door de bomen zou waaien. 2 Ik zag **in het oosten** een andere engel opstijgen, die het zegel van de levende God had. De **vier** engelen die de opdracht hadden gekregen om schade toe te brengen aan het land en de zee riep hij met luide stem toe: 3 ‘Laat het land en de zee en ook de bomen nog ongemoeid! **Eerst** moeten wij het **zegel** van onze God op het voorhoofd van zijn dienaren aanbrengen.’

4 Toen hoorde ik het aantal van hen die het zegel droegen: **honderdvierenveertigduizend** in totaal, afkomstig uit elke stam van Israël. 5 Twaalfduizend uit de stam Juda die het zegel droegen, twaalfduizend uit de stam Ruben, twaalfduizend uit de stam Gad, 6 twaalfduizend uit de stam Aser, twaalfduizend uit de stam Naftali, twaalfduizend uit de stam Manasse, 7 twaalfduizend uit de stam Simeon, twaalfduizend uit de stam Levi, twaalfduizend uit de stam Issachar, 8 twaalfduizend uit de stam Zebulon, twaalfduizend uit de stam Jozef en ten slotte twaalfduizend uit de stam Benjamin die het zegel droegen.

9 Hierna zag ik dit: een onafzienbare menigte, die niet te tellen was, **uit alle landen en volken**, van elke stam en taal. In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand stonden ze voor de troon en voor het lam. 10 Luid riepen ze: ‘De redding komt van onze God die op de troon zit en van het lam!’ 11 Alle engelen stonden om de troon en de oudsten en de vier wezens heen. Zebogen zich diep neer voor de troon en aanbaden God 12 met de woorden: **‘Amen! Lof, majesteit en wijsheid, dank en eer en macht en kracht** komen onze God toe, tot in eeuwigheid. Amen.’

13 Een van de oudsten sprak mij aan: ‘Wie zijn dat daar in het wit, en waar komen ze vandaan?’ 14 Ik antwoordde: ‘U weet het zelf, heer.’ Hij zei tegen me: ‘Dat zijn degenen . Ze hebben hun kleren **witgewassen met het bloed** van het lam. 15 **Daarom** zijn ze dag en nacht in zijn tempel om hem te vereren. En **hij die op de troon zit** zal bij hen wonen. 16 Dan zullen ze geen honger meer lijden en geen dorst, de zon zal hen niet meer steken, de hitte hen niet bevangen. 17 Want het lam midden voor de troon zal hen hoeden, hen naar de **waterbronnen van het leven** brengen. En God zal alle tranen uit hun ogen wissen.’

Waterbronnen: Zie ook Ez. 47:1-2 . . . De gichon-bron aan de oostkant van de heuvel had cultische betekenis (1 Kon. 1:33,45) – Jeruzalem lag daarbij op de hoogste berg volgens de mythische voorstelling van het paradijs waar zegenende stroom van uitgaat.: de woonplaats van JHWH vanwaar het levend water vandaan komt. Joël 3: 18; Zach 14:8; Ps

Alles peelt zich af in de hemel. *Ναός* <-> *τερον* . JG vullen hier aan *de grote schare is afgezonderd van. Ze* vertalen *ενοπιον* voor zijn aangezicht afstandelijk. <-> R.K. *wassen* kan naar het doopsel verwijzen. Hoofdstuk 7 maakt geen onderscheid tussen hier en hierna. *Dag en nacht en zonder tempel* JHWH spant Zijn tent (loofhuttenfeest) verdrukking is *niet meer*. Eindtijd is *reeds* maar ook *nog niet*. Het LAM weidt nu al zijn schapen (lammeren) Ps. 23:1-3, Ps 80:2.; Jes 40:11; Ez. 34.

Engelen in het Tweede verbond: Engelen boodschapten: twee verkondigingen door Gabriël, verkondiging aan de herders, het Gloria (Lc 1:11, 19, 26-38; 2:9-14); de opdrachten aan Jozef (Mt 1:20; 2:13, 19); de verzoeking van Jezus, waar de engelen Hem dienen (Mc 1:13; het visioen na de eerste roeping (Jo 1:51); Getsemani (Lc 22:43); opstanding (Mt 28:1-7p); wederkomst en laatste gericht (Mt 13:39, 41, 49; 16:27; 14:31; Mc 8:38; 13:27), noemt Gabriël (1:19, 26). Deze engelen hebben een menselijke gedaante (Mc 16:5; Lc 24:5); hun gelaat is stralend (Hand 6:15; Mat. Lc 9:29). Zij in gekleed in helderwitte gewaden en zijn rein en onsterfelijke: ze trouwen niet (Lc 24:4; vgl. 9:29; Hand 1:10; Jo 20:12; Mc 16:5; 12:25 p). Zij hebben verschillende taken: zij genezen (waarsh. de engelen van Betesda, Jo 5:4 vgl. Rafaël in Tob); begeleiden de doden (Lc 16:22); beschermen (Mt 18: 10; Hand 12:15). Paulus neemt deze thema's over op engelen als *boden, helpers, heiligen van Christus* (1 Tess 4:16; 2 Tess 1:7; 1 Kor 15:22; Hand 27) en *bescherming*. In 1 Kor 11:10; vgl. 1 Tim 5:21 is de houding van Paulus niet meer die van naïeve bewondering, maar van reserve en kritiek. De Wet wordt niet verheven door het feit dat deze volgens de traditie door engelen is geopenbaard (Gal 3:19v; vgl. Hand 7:38, 53; Hebr 2:2), maar engelen krijgen hun ondergeschikte betekenis. Spreken met *tongen van engelen*, waarin de *sprekers in tongen zo* graag willen geloven, weegt niet op tegen de liefde (1 Kor 13:1; 14: 1vv). De cultus van de engelen die in connectie stond met een verward pregnostische werd door Paulus afgekeurd (Kol 2:18). Er zijn twijfelachtige engelen, die van de gemeenten, sterrenbeelden enz., of gemeenschappen, die ook de valse goden kunnen verhullen, en eigenlijk ontstaan zijn uit een antiek polydemonisme (1 Kor 15: 25). Nu echter moeten allen zich onderwerpen aan Christus, de enige Middelaar. *Tronen, heerschappijen, overheden, machten* worden door Hem, wat hun aanspraken betreft, afgewezen (Kol 2:15) en zij zien dat Gods plan in de Kerk tot uitvoering komt (Ef 3:10). In **Hebreeën** komt engelen. 13 x voor (14 x in de brieven die op naam van Paulus staan). Dienende geesten (αἰθερακόσμηματα, 1:14) in mensen gedaante aanvaarden gastvrijheid (13: 2). Zij hebben de Wet overgeleverd (2:2). In de hemel verenigen zij zich met het koor van de rechtvaardigen (12: 22vv). Vroeger stonden zij boven de mensen en zelfs boven Jezus, maar nu zijn zij eenvoudig instrumenten tot uitvoering van de wil van de Verlosser, die door de Zoon is vervuld; Hem moeten zij nu aanbidden (1:6; 2:5, 7, 9, 16). De engelen mochten tot nu toe Gods plan niet kennen (1 Petr 1:12). Toch worden zij met de naam van hun hemelse substantie, *heerlijkheden*, genoemd (2 Petr 2:10; Jud 8). Michaël heeft met de duivel gestreden om het lijk van Mozes (Hemelvaart van Mozes., Judeeën 9). Doordat enkele engelen gevallen zijn, is anderzijds de zonde in de wereld gekomen (2 Petr 2:4; Jud 6; vgl. 1 Hen, Hemelvaart van Mozes). In **Openbaringen** komt engelen 72 x voor (191 x in het gehele tweede verbond). Hier zijn de engelen verbonden met sterrenbeelden en rivieren maar vermoedelijk zijn zij ook de behouders van de gemeen ten (Openb 1:20; 3:1; 4:5; 7:1; 9:1, 14). Zij kunnen verschillende, vooral dierlijke gedaanten hebben (de 4 dieren in 4:6; 5:6; vgl. Ez 1 5, 13vv), maar voornamelijk mensengedaante, die straalt door licht en *oefa heerlijkheid* (10:1; 18:1 enz.). Naast hun opdracht, de goddelijke beslissingen, oordelen, tuchtigingen (14:6v; 16:1) - in hun eigenlijke dienst als bode (1:1) uit te voeren, hebben zij talrijke verdere functies. Zij offeren wierook, zingen, aanbidden, vormen Gods hof; zij zijn aanwezig als de martelaren worden ontvangen (7:9-17). Om de beprovingen en de omwentelingen, die voorafgaan aan het einde, aan te kondigen, blazen de 7 engelen die voor God staan, op hun bazuinen (8: 2vv). Bij de beslissing volgt het leger van in het wit geklede, op witte paarden rijdende engelen de Logos van God in zijn bloedrode mantel naar de uiteindelijke overwinning (19:1 1vv). De engelen, *mededictsnknechten* (σφηδουλοσ19:10; 22:9) bewijst men geen eer in de cultus: hier worden alleen God en het Lam eeverd.

Oosten: zonnkant, goeie kant.

Zegel: eigendom, gesloten, bewijs -> bescherming. Kain (Gen 4:15), Ez. 9, Jes 44,5 Israëlieten die op hun hand schrijven *van JHWH*. Ex 12 (de deurposten in Eg., ook de volgelingen van het beest zullen zo'n zegel krijgen maar dan van het Beest. Σφραγις = teken = doopsel in de tweede eeuw. Paulus noemt de H. Geest als mystiek zegel, merkteken (2 Kor 1:22, Ef. 1:13, 4:30) – zie ook Openb. 8 Zegel en H. Geest.

Engel (Heb. *nial'ak bode, l'k 'zenden'*. Gr. *αγγελος*). Representant van God. -Het woord duidt in het eerste verbond vaak een mens aan, die als bode gezonden wordt, hetzij door mensen (Gen 32:3; Recht 9:3 enz.) of door God (Jes 44:26 enz.). Het kan ook een bovenmenselijk wezen zijn, die in mensengedaante (zonder vleugels) als bode van Jahweh komt als heilsbode (Gen 48:16; 22:11, 15 enz.) of onheilsbode (2 Sam 24:16v enz.). Omdat zij vaak op mensen lijken, worden zij soms pas herkend, wanneer zij menselijk voedsel afwijzen (Recht 13:16) - maar de drie mannen eten bij Abraham (Gen 18:8) -of als ze zich verwijderen (Recht 6:21). Omdat Jahweh zelf de gedaante die er *uitziet als een mens* (Ez 1:26) bezit en in deze gedaante verschijnt (Gen 18: 1; Jes 6:1), kan de **Engel van Jahweh** een versluiering voor Jahweh zijn, zoals in de woestijnjild (Ex 33:2 enz.). Bijna altijd wordt de ballingschap gaat het om de *Engel van Jahweh* in het enkelvoud. JHWH heeft in Gen 18 twee begeleiders, die door Hem met een eigen opdracht worden doorgestuurd naar Lot. Jakob ziet in zijn droom een onbepaald aantal engelen een ladder op en afstijgen die hemel en aarde verbindt (Gen 28:12), waarbij Jahweh bovenaan staat. Micha ben Jimla ziet Jahweh op zijn troon, waaromheen het *heir des hemels* staat, waaronder de *geest* die de taak van een bode krijgt, zonder dat hij als *engel* wordt aangeduid (1 Kon 22:19vv). In Jes 6: 1vv. leest men over de *serafs*, die zes vleugels hebben en lofzangen zingen, en van wie er één de functie van *bode* verricht, zonder dat ook hier het woord *engel* wordt gebruikt. Ezechiëls *dieren of cherubs* (Ez 1:10 enz.) dragen de plaat van lazuursteen, waarop de troon van Jahweh staat; zij worden echter pas in de latere systematiek tot de engelen gerekend. **Voor de ballingschap** is de Engel of zijn die engelen van Jahweh als bode, en later in het midden van de koningstijd een *hofhouding* rondom JHWH's troon, waar de *geest* toe behoort. *serafim, cherubim* (levende wezens, dieren), die echter niet de naam *engel* dragen. omdat *engel* tot aan de ballingschap slechts dragers van een opdracht zijn: dienstboden. Ze worden dan het *heir des hemels* (serafim en cherubim): figuren die hun functie ontleen aan de mythologie en demonologie van het Nabije Oosten. Hiertoe behoren ook de vermeldingen van *engelen* in de psalmen. In de tijd **na de ballingschap** komt bij Zacharia de Engel die met mij sprak als *bemiddelaar tussen de transcendent geworden en -verder verwijderde JHWH* en de profeet; deze heeft een rol die overeenkomt met die van de *Engel van Jahweh*, misschien een invloed van de Babyd. beschermgedig die de mens toegang verleent tot de grote goden. De dialoog in JG geeft de voorstelling van een hemelse raadsvergadering.. Op dat moment spreekt men over *zonen Gods* (cf. fragment in Gen 6: 1). Men ziet de Satan als een van hen, die hier (zoals in Zach 3: 1vv) bij JHWH is. Later getuigt het tweede deel van Daniël van een verdere ontwikkeling, die beïnvloed is door de Perz. godsdienst. Wij ontmoeten ook hier de *angelus interpres* (engel als uitlegger), die bij Zach oprad (Dan 7:16 enz.), maar daarnaast komen engelen voor als beschermgeesten van Perzen en Grieken (10:20) en van Israël (10:21). Deze laatste draagt de naam Michaël; ermaast komt de naam Gabriël voor (8:16 enz.). **In de tijd tussen tussen beide Testamenten** bloeit de verbeelding in de Schriften van de Pseudepigrafen: Henoch (vooral) en vervolgens in de Qurman-litteratuur (Oorlogsrol I QM), waardoor Perz. voorstellingen veld winnen, zodat een dualistische engel-leer wordt ontwikkeld. Engelen en demonen, krijgen hun plaats in de Joodse leer. Dit ethische onderscheid voedt de theologie. De goddelijke transcendentie krijgt een hofhouding onder invloed van het Babyd.-Perz. Dualism. Ook de Islam deelt van die wetenschap. Engeltypen en -figuren worden meer tastbaar door namen: Gabriël en Michaël (Dan 8:16 e.a.); Rafael (Tob :25 e.a.); Uriël, Fanuël (Henoch, Baruch, 4 Ezra); Sariël (een van de zeven aardengelen of een devier aartsengelen)... Zo ontstond er een hiërarchie. Het volksgelooft **ten tijde van Jezus** was schatplichtig aan die engel-leer. De evangelisten namen de leer over.

Zie vv. Openb. 8